

Lời người viết: *Đây không phải là tác phẩm nổi tiếng của nhà văn Hoa Kỳ gốc Cuba, Earnes Hemmingway mà là chuyện năm 2002 và Ông Già là người Việt Nam. Câu chuyện có thật đăng trên tờ nhật báo San Diego Union Tribunes số ngày 24-9-2002 và Los Angeles Times số ngày 25-9-2002.*

Chiếc khu Trục Hạm của Hải Quân Hoa Kỳ McClusky đã cấp cứu chiếc thuyền nhỏ bé dài 26 bộ Anh, 8 mét, của ông Phạm Văn, cách bờ biển của xứ Costa Rica 350 dặm Anh về hướng Tây-Nam.

Sau đây là câu chuyện của ông đi tản nhà ta. Khởi hành từ cảng Long Beach, cách Little Saigon khoảng 20 dặm phía Bắc, ông dự tính lái chiếc tàu buồm Sea Breeze đến đảo Catalina chỉ cách khoảng 26 dặm, nhưng chỉ một cơn gió mạnh đã làm lệch hướng đi của người thủy thủ già 62 tuổi đến tỵ nạn Hoa Kỳ năm 1976. Ông đã sống, ăn, ngủ trên chiếc du thuyền nhỏ bé này từ nhiều năm tháng qua và cơn gió mạnh mẽ vô tình thổi tạt qua làm chiếc cột buồm chính bị gãy vì không chịu đựng nổi sức gió, đã làm chiếc thuyền nhỏ bé mong manh, càng tệ hại hơn.

Nhưng những bất ngờ khác lại đến dồn dập làm cho ông càng thêm cô đơn và lênh đênh trên biển cả dài ngày hơn; chiếc động cơ nhỏ lối 5 mã lực đã hỏng, nước vô dầu và chiếc Radio cấp cứu hai chiều đã không hoạt động nữa. Thế là con thuyền trôi nổi trên mặt biển Thái Bình Dương nhiều tháng không thấy đất liền và cuộc sống của con người. Tuy vậy sức sống mãnh liệt trong ông đã bùng bùng dậy, ông đã làm tất cả những gì phải làm để tồn tại. Thức ăn đã được săn bắt từ rùa, cá, và chim biển. Nước uống đã được hứng từ những cơn mưa nhỏ nhỏ, hay tích tụ từ những giọt sương ban mai hứng từ vải bạt của chiếc buồm đã gãy đổ. Ông cũng không ngờ thuyền đã trôi dạt 2,500 Hải lý đến tận xứ Costa Rica, của miền Trung-Mỹ, trong đầu ông cứ nghĩ là mình đang ở quanh vùng hòn đảo thơ mộng Hawaii nổi tiếng.

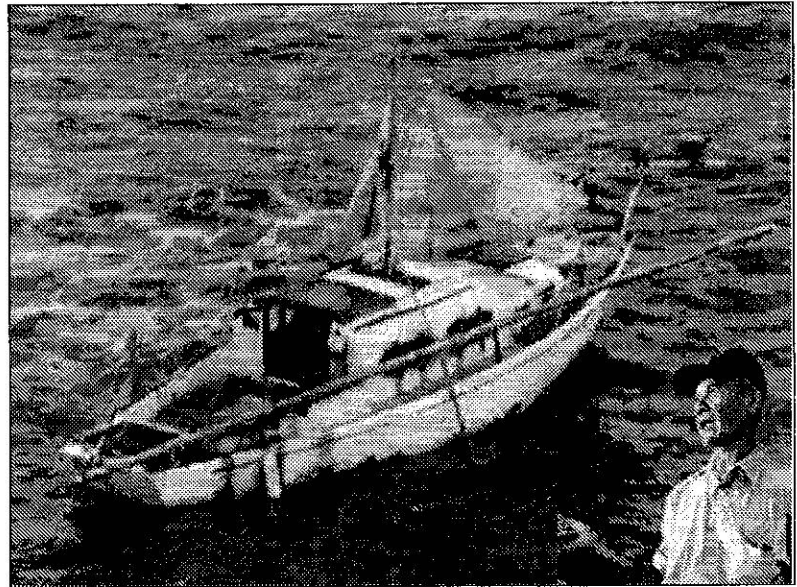
Chiếc phi cơ thám thính P-3 của Hải

Quân Hoa-Kỳ đã nghi ngờ chiếc thuyền xuất phát từ xứ Colombia, nơi nguồn cung cấp và chuyển vận ma túy khổng lồ đang ngày đêm tìm cách xâm nhập vào Hoa-Kỳ. Nhưng chiếc buồm gãy và sự trôi dạt của Sea Breeze đã được thông báo cho chiếc chiến hạm McClusky đang tuần duyên gần đó. Chỉ khoảng 90 phút sau đó ông Phạm đã được cứu thoát và câu chuyện của ông đã được truyền tai nhau từ vị Hạm Trưởng cho đến thủy thủ đoàn. Ông đã được tiếp đãi rất tử tế và mọi người coi ông như người thân trong gia đình. Trung Tá Hạm Trưởng Gary Parriot đã lặn đầu và thán phục ông Phạm, đặc biệt khen ngợi ông là "một con chim già dũng cảm của biển cả" sau 3 tháng rưỡi sống lênh đênh trên chiếc tàu nhỏ bé và đã tồn tại giữa trời và biển mênh

mông. Oi sức sống mãnh liệt của một người Việt tỵ nạn nhỏ bé.

Ông cho biết, chỉ muốn được giúp đỡ để sửa chữa chiếc cột buồm cùng máy móc và tiếp tục sống, du hành trên chiếc tàu thân yêu nhỏ bé mà ông coi như là nhà mà thôi. Nhưng chiếc tàu đã quá tàn tạ, không thể phục hồi được. Ông đã buồn bã và chấp thuận cho thủy tán, chiếc tàu buồm Sea Breeze từ từ chìm xuống lòng biển sâu gần 8,700 ft trong sự thương tiếc của con sói biển già. Thủy thủ của chiếc tàu cứu vớt ông đã quyên góp được 800 đô cho ông mua chiếc vé máy bay từ xứ Guatamala về phi trường Los Angeles, California.

Tên của ông Phạm đã đi vào lịch sử của Hải Quân Hoa-Kỳ, **một ông già và biển cả đến từ Việt Nam.**

Ông Già và Biển Cả

Trần Đức Hợp

Lời hay ý đẹp

* Một người can đảm là một kẻ đầy lòng thành tâm.